

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/253/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114218681
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114218681.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: I.. V.. B. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. C. X, XXX XX, v konaní zastúpený advokátom JUDr. Igorom Šafrankom so sídlom v Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, proti žalovanému: Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR, so sídlom Bratislava, Štúrova 2, IČO: 00 166 481, v konaní o náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím, takto

rozhodol:

I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 775,67 eur spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 775,67 eur od 3.3.2014 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

II. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 71,11 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

III. v prevyšujúcej časti žalobu zamietam,

IV. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania titulom trov právneho zastúpenia v sume 782,22 eur a titulom zaplateného súdneho poplatku v sume 20 eur, všetko na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou Okresnému súdu Svidník dňa 6.3.2014, postúpenou tunajšiemu súdu na základe vznesenej námietky miestnej nepríslušnosti, sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 775,67 eur spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 3.3.2014 do zaplatenia a zaplatenia 71,11 eur s 5,25 % úrokom z omeškania od 3.3.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že uznesením prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry Prešov, sp. zn. Opv 150/07 zo dňa 16.4.2009, bolo voči nemu vznesené obvinenie za trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 a ods. 1 písm. c/ Trestného zákona.

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 2T 14/2011 zo dňa 24.6.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 1To 98/2011 zo dňa 9.4.2013 bol spod obžaloby oslobodený. V jeho trestnej veci ho obhajoval obhajca a trovy obhajoby predstavovali sumu 775,67 eur, kde listom Ministerstvo vnútra SR požiadal o prerokovanie pre bežného nároku listom zo dňa 26.8.2013 o nároku na náhradu škody vo výške 775,67 eur za obhajobu a náhradu odmeny v súvislosti s uplatnením náhrady škody v rámci predbežného rokovania nároku vo výške 142,22 eur. Šesťmesačná lehota na uspokojenie jeho nároku uplynula dňa 2.3.2014 a od 3.3.2014 je v omeškani. K veci sa vyjadrilo Ministerstvo vnútra SR listom zo dňa 6.9.2013 a Generálna prokuratúra SR sa vyjadrila listom zo dňa 25.9.2013 a 24.1.2014. Súčasne si uplatnil podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka náklady spojené s uplatnením pohľadávky v súvislosti s uplatnením náhrady škody v rámci predbežného prerokovania

nároku z hodnoty 775,67 eur, čo predstavuje podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. odmenu za jeden úkon právnej pomoci 51,45 eur a 7,81 eur režijný paušál a pri vykonanom úkone za návrh na predbežné prerokovanie nároku a náhradu škody to predstavuje spolu s DPH 71,11 eur. Hodnota konania je 775,67 eur a 71,11 eur, spolu 846,78 eur.

Žalovaná sa prostredníctvom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci vyjadrila s tým, že neuznala nárok a namietala oprávnenosť v konaní zastupovať žalovanú a vo veci samej sa nevyjadrila. Súd vo veci doručoval uznesenie podľa § 114 O.s.p. a Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky sa podaním doručeným Okresnému súdu Svidník dňa 7.5.2014 vo veci vyjadrilo. Poukázalo na to, že žiadosť bola doručená ministerstvu dňa 30.8.2013. Odstúpením žiadosti zo dňa 6.9.2013 bola žiadosť o predbežné prerokovanie odstúpená z dôvodu nepríslušnosti Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky zastalo názor, že nie je príslušným orgánom na konanie v zmysle ustanovení zákona č. 514/2013, nakoľko prokurátor zamietol sťažnosť žalobcu v prípravnom konaní a podal v trestnej veci obžalobu, tak v občiansko - súdnom konaní o náhradu škody v zmysle uvedenej novely potom v mene štátu zodpovedá Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, nakoľko v zákone č. 412/2012 Z.z. chýbajú prechodné ustanovenia, aplikuje sa tento zákon aj na konania začaté pred 1.1.2013 a poukázalo na vyslovený názor Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.9.2013 sp.zn. 13 Co 126/2013.

Po ustálení orgánu konajúceho v mene štátu s poukazom na novelu č. 412/2012 Z.z. súd uzavrel, že ide o Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky a táto sa vo veci vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 6.3.2015 a navrhla uplatnený nárok žalobcu zamietnuť, keďže žalobca nepreukázal, že by mu ním tvrdená škoda vznikla. Faktúru nepovažovala za dôkaz o vzniku škody, pretože z nej nevyplýva, či a kedy bola uhradená.

Pokiaľ ide o námietku orgánu, ktorý má konať v mene štátu, tu súd poukazuje na to, že posúdenie oprávnenia zastupovať štát v súdnom konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. majú procesný charakter (charakter procesných ustanovení pre účely súdneho konania vyplýva z ustanovenia § 21 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého za štát pred súdom koná štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitným zákonom alebo právnická osoba, ktorá je oprávnená podľa predpisu). Novela vykonaná zákonom č. 412/2012 Z.z. nemá prechodné ustanovenia, všetky ustanovenia (vrátane procesných) je preto potrebné aplikovať od okamihu ich účinnosti právnej úpravy v znení účinnom od 1.1.2013 (žaloba bola podaná dňa 6.3.2014), preto bolo potrebné vychádzať aj v predmetnej veci vo vzťahu k určeniu orgánu oprávneného konať za štát vo veci náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v znení novej právnej úpravy účinnnej od 1.1.2013. V predmetnej veci oprávneným orgánom je bezpochyby Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Súd podotýka, že v danej právnej veci uznesenie o vznesení obvinenia bolo napadnuté sťažnosťou, ktorú prokurátor zamietol a podal obžalobu príslušnému súdu. Orgánom oprávneným konať v mene štátu tak nemôže byť Ministerstvo vnútra SR, ktoré toto oprávnenie po účinnosti novej právnej úpravy od 1.1.2013 stratilo, ani Ministerstvo spravodlivosti SR, pretože škoda nevznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom (§ 4 ods. 1 písm. a/bod 1 zákona č. 514/2003 Z.z.) a nie je splnený predpoklad, že nie je možné určiť príslušný štátny orgán oprávnený konať v mene štátu (§ 4 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). Ako už bolo uvedené, právna úprava zmenená zákonom č. 512/2012 účinná od 1.1.2013 neobsahuje prechodné ustanovenia, preto sa v zmysle princípu nepravej retroaktivity uplatní aj na všetky neskončené konania o náhradu škody voči štátu spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia ako nezákonným rozhodnutím, proti ktorému podaná sťažnosť prokurátor zamietol a podal obžalobu príslušnému súdu. V ďalšom súd poukazuje už na obdobné rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 17 Co 677/2013 zo dňa 17.9.2014.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi: návrhom, uznesením sp.zn. OPv-150/07 Vojenskej obvodnej prokuratúry z č.l. spisu 5-6, rozsudkom Okresného súdu Bardejov vo veci 2T 14/2011-1421 zo dňa 24.6.2011, rozsudkom Krajského súdu v Prešove vo veci 1To 98/2011-1456 z č.l. spisu 12-13, návrhom na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z č.l. spisu 16-17, osvedčením o evidencii motorového vozidla z č.l. spisu 18, kópiami pokladničných dokladov o nákupe pohonných hmôt z č.l. spisu 19-21, kópiou doručky s návrhom na predbežné prerokovanie nároku z č.l. spisu 22, kópiou podania predbežné prerokovanie nároku určenému Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky zo dňa 6.9.2013 z č.l. spisu 23, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z č.l. spisu 24, vyjadrením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z č.l. spisu 25, postúpením žiadosti o predbežné prerokovanie nároku Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 21.2.2014 z č.l. spisu 26, vyjadrením generálnej prokuratúry zo dňa 14.4.2014 z č.l. spisu

35, vyjadrením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 28.4.2014 z č.l. spisu 38-39 zo dňa 30.4.2014, zo spisu spisu 2T 14/2011 Okresného súdu Bardejov, a to z vyšetrovacieho spisu pod č. ČVS: UIS-99/IOV V2007 uznesením o odmietnutí veci podľa § 197 ods. 1 z č.l. spisu 1-2 zo dňa 28.2.2006, príkazom Vojenskej obvodnej prokuratúry z č.l. spisu 467 zo dňa 26.4.2007, uznesením podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku zo dňa 10.5.2007 z č.l. spisu 468, uznesením vojenskej obvodnej prokuratúry zo dňa 21.5.2007 z č.l. spisu 471, uznesením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Úradu inšpekčnej služby policajného zboru zo dňa 20.8.2007 z č.l. spisu 588-590, uznesením Vojenskej obvodnej prokuratúry o zamietnutí sťažnosti občanov pod číslom OPV 150/07-127 z č.l. spisu 600-608, pokynom Vojenskej obvodnej prokuratúry z č.l. spisu 607 až 610 zo dňa 3. 12. 2007, uznesením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky sekcie kontroly a inšpekčnej služby zo dňa 12.12.2007 a o začatí trestného stíhania z č.l. spisu 607-610 zo dňa 3.12.2007, uznesením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby zo dňa 12.12.2007 o začatí trestného stíhania z č.l. spisu 614, uznesením vojenskej obvodnej prokuratúry zo dňa 18.12.2007, uznesením vojenskej obvodnej prokuratúry zo dňa 16.4.2009, a to uznesením podľa ustanovenia § 199 ods. 1 Trestného poriadku o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, ďalej súd oboznámil s obžalobou z č.l. spisu 1349-1358 zo dňa 24.1.2011 vojenskej obvodnej prokuratúry, zápisnicou o hlavnom pojednávaní zo dňa 20.5.2011 z č.l. spisu 1370-1381, ďalej súd oboznámil zápisnicou o hlavnom pojednávaní zo dňa 14.6.2011 z č.l. spisu 1386-1393, zápisnicou o hlavnom pojednávaní zo dňa 24.6.2011 z č.l. spisu 1412-1420, rozsudkom Okresného súdu Bardejov z č.l. spisu 1421-1430, zápisnicou o verejnom zasadnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 9.4.2013 z č.l. spisu 1451-1454, rozsudkom Krajského súdu v Prešove z č.l. spisu 1456-1462, zápisom o vykonaných poradách č.l.sp. 12 C 253/2014 87 - 88, listom zo dňa 21. 4. 2013, faktúrou č. 1300243 a ďalším obsahom spisu, pričom zistil tento skutkový stav veci:

Uznesením Vojenskej obvodnej prokuratúry v Prešove zo dňa 16.4.2009 č. OPv 150/07 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhania súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie okrem iného aj proti žalobcovi za trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona účinného do 1. 1. 2006.

Proti tomuto uzneseniu podal v časti týkajúcej sa zneistenia obvinenia dňa 30.4.2009 žalobca sťažnosť, o ktorej bolo rozhodnuté rozhodnutím č. V P t61/09 - 2 zo dňa 19.6.2009 Vyššou vojenskou prokuratúrou Trenčín tak, že sťažnosť nepovažoval za dôvodnú, predmetné uznesenie bolo doručené žalobcovi dňa 1.7.2009.

Dňa 26.1.2011 podal prokurátor vojenskej obvodnej na žalobcu ako obvineného obžalobu na súd. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov 2T 14/2011-1421 zo dňa 24.6.2011 bol žalobca oslobodený spod obžaloby pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1, písm. c/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005, ktorého sa mal dopustiť tak, že ako zástupca riaditeľa Odboru ekonomickej kriminality, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bardejov po tom, ako bol dňa 28.7.2004 v čase okolo 8,00 hod. riaditeľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bardejove telefonicky privolaný do jeho kancelárie, kde po ústnom podaní oznámenia občanov o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie ekonomickeho trestného činu, pracovníkmi správovskej spoločnosti Spravbytu s.r.o. Bardejov, nesplnil úlohu odhaliť trestný čin a zistiť jeho páchatel'a tak, ako bol povinný podľa § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru, SIS, ZV a JS a ŽP v znení neskorších predpisov, § 2 ods. 1, písm. b/ zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov a čl. 4, písm. a/, čl. 5, ods. 1, písm. a/, g/ nariadenia MV SR č. 23/2000 o operatívno - pátracej činnosti, ako aj podľa popisu jeho pracovnej činnosti, a keďže v rámci operatívneho odhaľovania vedeného pod sp.zn. ORP - 338/UJK - 2 - 2004 nezabezpečil operatívne vyťaženie oznamovateľov, nezabezpečil si od nich listinné materiály nasvedčujúce existenciu podozrenia z protiprávnej činnosti pracovníkov Spravbytu s.r.o. Bardejov, v dôsledku čoho znemožnil, aby uvedené oznámenia občanov o existencii podozrenia zo spáchania ekonomickej trestnej činnosti pracovníkmi Spravbytu s.r.o. Bardejov vecne a miestne príslušné zložky polície prešetrili riadnym a zákonným spôsobom tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie vojenským obvodným prokurátorom, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Prešove 1To 98/2011-1456 zo dňa 9.4.2013 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku bol zrušený v celom rozsahu a na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku opätovne rozhodol Krajský súd v Prešove tak, že obžalovaného v tejto právnej veci

žalobcu oslobodil spod obžaloby Vojenskej prokuratúry Prešov pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005, pretože skutok nie je trestným činom.

Na základe týchto skutočností žalobca tvrdil, že tým, že bol oslobodený spod obžaloby, nespáchal trestný čin a trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté, nemalo byť vznesené obvinenie, t.j. uznesenie o vznesení obvinenia bolo a je nezákonné rozhodnutie, ktorým bola žalobcovi spôsobená škoda, a to vo výške odmeny advokáta, ktorého si žalobca zvolil na zastupovanie v trestnom konaní.

Listom zo dňa 6.9.2013 Ministerstva vnútra Slovenskej republiky žalobca preukázal, že doručoval ministerstvu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorým Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky oboznamovalo žalobcu, že zastáva názor, že nie je príslušným o orgánom na prerokovanie žiadosti žiadateľa o náhradu škody s tým, že súčasne ministerstvo oznamovalo, že predmetnú žiadosť odstupuje Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky.

Listom zo dňa 25.9.2013 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky oznámila právnemu zástupcovi žalobcu, že jej bola doručená žiadosť klienta o nároku škody zo dňa 26.8.2013 a že o jej vybavení bude písomne vyrozumený. O tejto žiadosti bol vyrozumený listom zo dňa 24.1.2014 s odôvodnením, že postup prokurátora prípravnom konaní bol hodnotený ako zákonný a správny a nebola teda splnená zákonná podmienka o náhradu škody vyžadovaná zákonom. Bolo poukazované, že zák. č. 514/2003 Z.z. v žiadnom z ustanovení neuvádza, že oslobodenie obžalovaného súdom zakladá zákonnosť rozhodnutí alebo nesprávnosť postupu, ktorému predchádzali. Samotná skutočnosť, že Krajský súd v Prešove rozsudkom sp.zn. 1 To 98/2011-1456 zo dňa 9.4.2013 podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby s odôvodnením, že skutok nie je trestným činom, bez ďalšieho neznamena, že neboli dané zákonné podmienky pre vznesenia obvinenia. Vzhľadom na vyššie uvedené dospela k záveru, že žiadosť žalobcu je neopodstatnená.

Žalobca v tomto konaní ako náhradu škody uplatňuje sumu 775,67 eur, ktorú zaplatil obhajcovi advokátovi JUDr. Igorovi Šafrankovi a sumu 71,11 eur podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky v súvislosti s uplatnením náhrady škody branci predbežného prerokovania.

Predložil daňový doklad faktúru č. XXXXXXXX, v ktorej boli fakturované právne služby vo veci Ša 263/10 vo výške 775,67 eur.

Žalobca predložil aj špecifikáciu poskytnutých právnych úkonov, ktorá mu bola doručená zo strany právneho zástupcu - obhajcu, ktoré boli vykonané v trestnom konaní.

Následne z tejto pripojenej špecifikácie vyplýva, že touto boli žalobcovi fakturované trovy obhajoby v trestnom konaní, ktoré zodpovedajú aj úkonom, pri ktorých bol prítomný počas trestného konania obhajca žalobcu a zodpovedajú aj sadzbám stanovených vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej od 1.1.2005.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2004 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 4 zákona č. 514/2004 Z.z.

(1) Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods.

1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

- b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru, 3)
- c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ colnej správy alebo poverený colný orgán,
- d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,
- e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,
- f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,
- g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,
- h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
- i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
- j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
- k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
- l) orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

(2) Ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

(3) Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa § 5 ods. 1 zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 17 zákona č. 514/2004 Z.z.

(1) Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

(2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným

zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 18 ods. 1 zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa §18 ods.3 zákona č. 514/2004 Z.z., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Štát sa nemôže zbaviť zodpovednosti a nie je rozhodujúce, ako vyhodnotili orgány štátu pôvodné podozrenie, ale výsledok.

V danom prípade je zrejmé, že zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia orgánu štátu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právu povinnosť a škodu zaviniť, rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania. Základným predpokladom zodpovednosti štátu je tu zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, kde v zmysle ustálenej judikatúry (napr. uzn. NS SR z 18.08.2010, sp. zn. 4MCdo 15/2009) je zrejmé, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená, pričom judikatúra systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania, alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.

V danom prípade je zrejmé, že rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má tiež oslobodenie spod obžaloby.

Pokiaľ ide o námietky žalovaného na poukazovanie, že obžalovanému vyplývali povinnosti zo zákona a nezabezpečil vyťaženia oznamovateľov a dopustil sa protiprávneho konania bez ohľadu na to, že toto jeho protiprávne konanie nie je trestným činom, tu súd aplikoval § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v súlade s konštantnou judikatúrou, ktorá ustálila, že ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má zásadné právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia a že oslobodenie spod obžaloby má vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť (R 70/1994). Súdna prax pri týchto záveroch sledovala potrebu odčinenia majetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti fyzickej osobe, keď nemožno od obvineného spravodlivo požadovať, aby znášal materiálne dôsledky rozhodnutia o vznesení obvinenia v podobe vynaložených trov na svoju obhajobu, keď sa neskôr ukázalo vznesené obvinenie nesprávnym a trestné stíhanie sa skončilo tak, že na neho treba pozeráť ako na nevinného. Prijaté rozhodnutie vychádza z rozhodnutia na základe oslobodzujúceho rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd (pokiaľ ide o majetkovú škodu) skúmal, či predmetné nezákonné rozhodnutie bolo jednou z hlavných (bezprostredných) príčin vzniku majetkovej škody tak, ako si ju uplatňoval žalobca, či k vzniku majetkovej škody došlo v dôsledku nezákonného rozhodnutia.

Ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, fyzická osoba vynaložila náklady na trovy obhajoby, smerujúce k odstráneniu právnych dôsledkov na obvineného (žalobcu), štát zodpovedá za takto vzniknutú škodu podľa ustanovenia § 1 zákona č. 514/2003 Z.z., a to bez ohľadu na skutočnosť, či v trestnom konaní bol obvinenému obhajca ustanovený alebo či si ho zvolil sám (§ 38 ods. 1 Trestného poriadku).

Táto škoda bola žalobcovi spôsobená v príčinnej súvislosti s vydaním predmetného uznesenia, ktorým bolo voči žalobcovi začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre trestný čin. Žalobca včas

požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku, avšak bez úspechu, preto sa po uplynutí šesťmesačnej lehoty obrátil so svojim nárokom na príslušný súd.

Žalobca skutočne zo svojho majetku uhradil v súvislosti s jeho zastupovaním v trestnom konaní (viď výpis z účtu č.l. spisu 78) svojmu advokátovi určitú sumu, je nepochybné, že sa o túto sumu reálne zmenšil jeho majetok v príčinnej súvislosti s vedením trestného stíhania voči jeho osobe.

Pokiaľ ide o naplnenie tretej podmienky, je zrejmé, že fakt oslobodenia spod obžaloby v neskoršom konaní spätne znamená, že nezákonné vznesenie obvinenia vyvolalo zo strany pôvodne obvineného procesné úkony smerujúce k odstráneniu pre neho nežiaducich právnych dôsledkov, ktoré by v prípade neexistencie uvedeného nezákonného postupu štátu neboli potrebné; t.j. úkony usilujúce o zastavenie trestného stíhania, resp. oslobodenia spod obžaloby. Teda, náklady konania vedúceho k zastaveniu trestného stíhania, resp. k oslobodeniu spod obžaloby sú v príčinnej súvislosti so "vznesením obvinenia", nakoľko ním boli v podstate vyvolané. Naplnená bola aj podmienka príčinnej súvislosti medzi prvými dvoma podmienkami.

Súd poukazuje na účel vyššie cit. zákona s tým, že náklady konania vedúceho po vznesení obvinenia k oslobodeniu spod obžaloby, či k zastaveniu trestného stíhania boli z hľadiska právneho štátu primeraným a nutným krokom k dosiahnutiu spravodlivosti, a to krokom vynúteným postupom štátu voči pôvodne obvinenému. Ak došlo k oslobodeniu spod obžaloby alebo k zastaveniu trestného stíhania, je primerané, aby štát chápal predmetné náklady konania osoby neprávom odsúdenej alebo stíhanej ako náklady vynaložené v záujme právneho štátu samého.

K udeleniu plnej moci žalobcom svojmu obhajcovi v trestnom konaní došlo dňa 29.11.2010.

Obhajcom žalobcu boli účtované úkony právnej pomoci podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a to tieto úkony:

- prevzatia a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom (§ 4 ods. 1 písm. A/ AT) - 60,11 eur + režijný paušál 7,21 eur,
- účasť na hlavnom pojednávaní dňa 20.5.2011 na Okresnom súde Bardejov, (od 8,30 hod. do 10,50 hod., čistý čas 40 minút) = 2 x 61,75 eur spolu 123,50 eur + 2 x režijný paušál 7,41 eur,
- účasť na hlavnom pojednávaní dňa 14.6.2011 na Okresnom súde Bardejov - 81,75 eur (§ 14 ods. 1 písm. C/AT), - 61,75 eur + 7,41 eur režijný paušál,
- účasť na hlavnom pojednávaní dňa 24.6.2011 na Okresnom súde Bardejov (§ 14 ods. 1 písm. C/AT) - 61,75 eur + 7,41 eur režijný paušál,
- rokovanie s klientom dňa 8.4.2013 v advokátskej kancelárii vo Svidníku - 21,69 eur (§ 14 ods. 4 písmeno a / AT) + 7,81 eur režijný paušál,
- účasť na odvolacom pojednávaní dňa 9.4.2013 na Krajskom súde v Prešove (§ 14 ods. 4 písm. a/ AT 65,08 eur + 7,81 eur režijný paušál,
- spolu 446,35 eur.

V súvislosti s vykonanými úkonmi boli účtované hotové výdavky, ktoré pozostávajú z cestovného vlastným motorovým vozidlom obhajcu Škoda Yeti, EČ: C. XXXDO, čo mal súd preukázané z osvedčenia o evidencii motorového vozidla, nákup pohonných hmôt mal preukázané z pokladničných dokladov dňa 20.5.2011, 14.6.2011 a 24.6.2011 na hlavné pojednávanie na Okresný súd Bardejov, zo Svidníka do Bardejova a späť, 74 km á 0,27 eur /km/19,98 eur, k čomu prislúcha náhrada za premeškaný čas 3 polhodiny á 12,35 eur (§ 17 ods. 1 AT)- 37,05 eur. Dňa 9.4.2013 na odvolacie pojednávanie na Krajský súd Prešov, zo Svidníka do Prešova a späť, 120 km á 0,29 eur /km = 34,80 eur (účtované 1/3) - 11,60 eur, k čomu prislúcha náhrada za premeškaný čas 4 polhodiny á 13,01 eur = 52,04 eur (účtovanej 1/3, (§ 17 ods. 1 AT)- 17,35 eur. hotové výdavky spolu 200,04 eur.

(Výpočet náhrady za použitie motorového vozidla Škoda Yeti, EČ : PO XXXDO, dňa 20.5.2011, 14.6.2011 a dňa 24.6.2011 - bol vykonaný tak, že základná sadzba 1 km jazdy v čase úkonu 20.5.2011 (§ 1 písm. b) opatrenia č. 632/2008 Z.z.) 0,183 eur / km. Náhrada za spotrebované pohonné hmoty predstavuje pri priemernej spotrebe pohonných podľa technického preukazu (7,4 + 5,3 + 6,1 = 18,8: 3 =6,27 l/ 100 km 0,063 l/1 km a pri cene nafty 1,360 eur / l- 0,08 eur/km. Spolu základná náhrada za 1 km jazdy (0,183 a eur) + náhrada za spotrebované pohonné hmoty na 1 km (0,08 eur / km) - 0,263 eur / km a po zaokrúhlení (§ 9 zákona č. 283/2002 Z.z. ku) - 0,27 eur/ km. Výpočet náhrady za použitie motorového vozidla dňa 9. 4. 2013 - základná sadzba za 1 km jazdy v čase úkonu 9.4.2013 (§ písm. b/ opatrenia

č. 632/2008 Z.z.) - 0,183 eur/km. Náhrada za spotrebované pohonné hmoty predstavuje pri priemernej spotrebe pohonných hmôt podľa technického preukazu (7,4 + 5,3 + 6,1 = 18,8 l/100 km) - 0,063 l/1 km pri cene nafty 1,579 eur/l - 0,10 eur/km. Spolu základná náhrada za 1 km jazdy (0,183 eur) + náhrada za spotrebované pohonné hmoty na 1 km (0,10 eur/km) - 0,283 eur/km a po zaokrúhlení 0,29 eur/km).

Trovy konania obhajcu v trestnom konaní tak predstavovali odmenu advokáta 446,35 eur + hotové výdavky 200,04 eur, spolu 646,39 eur + 20 % DPH = 129,28 eur, spolu teda 775,67 eur.

Podľa § 1 ods. 1,3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, vyhláška upravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom. Výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka (ďalej len „výpočtový základ“).

Podľa § 2 ods. 2 cit. vyhlášky zmluvná odmena sa určuje

- a) podľa počtu hodín účelne vynaložených na vybavenie veci (hodinová odmena),
- b) paušálnou sumou (paušálna odmena),
- c) podielom na hodnote veci (podielová odmena),
- d) tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny.

Podľa § 12 cit. vyhlášky § 12

Tarifná odmena advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a v konaní o priestupkoch

(1) Pri obhajobe v trestnom konaní vo veciach, v ktorých súd prvého stupňa rozhoduje na neverejnom zasadnutí, je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna dvadsaťštvrtina výpočtového základu.

(2) Pri zastupovaní v konaní o priestupkoch je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna dvadsaťštvrtina výpočtového základu.

(3) Pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica

- a) neprevyšuje päť rokov, jedna dvanásťtina výpočtového základu,
- b) prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu,
- c) prevyšuje desať rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest, jedna šestina výpočtového základu.

(4) Na zákonné zníženie trestnej sadzby u mladistvých sa neprihliada.

(5) Na zákonné zvýšenie trestnej sadzby u obzvlášť nebezpečných recidivistov pri ukladaní trestu za viac trestných činov a pri ukladaní trestu podľa osobitného predpisu) <<http://www.epi.sk/print/zz/2004-655/znenie-20100601.htm>> sa prihliada.

(6) Na zmenu kvalifikácie trestného činu v trestnom konaní sa neprihliada.

Podľa § 14 cit. vyhlášky

Úkony právnej služby

(1) Odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
- c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom,4) <<http://www.epi.sk/print/zz/2004-655/znenie-20100601.htm>> pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- d) vypracovanie právneho rozboru veci okrem trestnoprávnej veci,
- e) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, mimoriadne dovolanie, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona,
- f) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

(2) Odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody,

b) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu.

(3) Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) návrh na predbežné opatrenie a odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,

b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,

c) návrhy a sťažnosti vo veciach, o ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, s výnimkou návrhu na obnovu konania,

d) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania,

e) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

(4) Odmena vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, ak nepresiahne jednu hodinu,

b) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, ak nepresiahne jednu hodinu.

(5) Odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach,

b) zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci.

(6) Ak po poslednej porade alebo rokovaní s klientom alebo protistranou nasleduje ďalšia porada alebo rokovanie a medzitým nedošlo k inému úkonu právnej služby, tak odmena za túto ďalšiu poradu alebo rokovanie advokátovi nepatrí.

(7) Ak bola súdom schválená dohoda o vine a treste pred podaním obžaloby, patrí advokátovi okrem odmeny za úkony podľa odsekov 1 a 2 aj odmena vo výške 4-násobku základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby.

(8) Za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 až 3, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

Podľa § 15 cit. vyhlášky

Advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,

b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 cit. vyhlášky

(1) Advokát sa môže dohodnúť s klientom na druhu a výške niektorých hotových výdavkov, ktorých vynaloženie sa predpokladá v súvislosti s poskytovaním právnych služieb.

(2) Ak sa advokát dohodne s klientom na zmluvnej odmene, môže sa s ním dohodnúť aj na paušálnej sume ako náhrade všetkých alebo niektorých hotových výdavkov, ktorých vynaloženie sa predpokladá v súvislosti s poskytovaním právnych služieb. Klient potom nemôže požadovať pri vyúčtovaní špecifikáciu týchto hotových výdavkov.

(3) Od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

(4) Na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 17 cit. vyhlášky

(1) Pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každý aj začatú polhodinu.

(2) Ak sa cesta podľa odseku 1 týka vykonania úkonov pre viacerých klientov, výška náhrady určená podľa odseku 1 sa pomerne rozdelí medzi jednotlivých klientov.

Podľa § 1 Opatrenia č. 632/2008 Z.z. Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách, suma základnej náhrady za každý 1 km jazdy pre a) jednostopové vozidlá a trojkolky je 0,050 eur, b) osobné cestné motorové vozidlá je 0,183 eur.

V danom prípade teda nezákonné rozhodnutie - uznesenie o vznesení obvinenia, spôsobili na strane žalobcu náklady z titulu zaplatenia trov obhajoby, ktoré by v prípade, že by obvinenie navrhovateľovi vznesené nebolo, neboli vznikli, resp. práve toto nezákonné rozhodnutie a následné podanie obžaloby prokurátorom bolo príčinou vzniku škodu.

Žalobca v tomto konaní si dôvodne uplatnil aj náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky pozostávajúcej taktiež z trov právneho zastúpenia v súvislosti s uplatnením náhrady škody v rámci predbežného prerokovania nároku z hodnoty 775,67 eur, čo predstavuje podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. odmenu za jeden úkon právnej služby 51,45 eur a 7,81 eur paušál a pri vykonanom úkone návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody to predstavuje 51,45 eur + 7,81 eur režijný paušál = 59,26 eur + 20 % DPH (11,85 eur), spolu 71,11 eur, ktoré mal súd preukázané z predložených listinných dôkazov.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ust. §18 ods. 1,2,3 zákona č. 514/2003 Z.z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

(2) Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

(3) Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Ods. 3 §18 upresňuje ods. 1,2 v tom, že súčasťou týchto trov nie sú náklady spojené na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, čo ešte neznamená, že na ich náhradu nemá poškodený nárok.

Zákon č. 514/2003 Z.z. otázku úhrady nákladov spojených s predbežným prerokovaním nároku výslovne neupravuje, preto je potrebné v tomto smere subsidiárne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka (§121 ods. 3 OZ).

Náklady, ktoré vzniknú v súvislosti s uplatnením škody, tvoria príslušenstvo tejto pohľadávky. Právoplatnosťou rozsudku o oslobodení žalobcu spod obžaloby, teda žalobcovi, vzniklo právo na náhradu škody podľa §1 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mu bola spôsobená nezákonným rozhodnutím.

Suma 71,11 eur predstavuje náklady, ktoré žalobca vynaložil na uplatnenie tohto práva. Tieto náklady majú povahu príslušenstva pohľadávky. Inak povedané, náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. sú príslušenstvom tohto nároku. Viď v tomto smere Rozsudok NS SR z 30.3.1999 sp. zn. 2Cdo 7/99.

Náklady spojené s uplatnením pohľadávky na náhradu škody predstavujú však jej príslušenstvo, a preto v tomto prípade neprichádza do úvahy v prípade omeškania s ich zaplatením, priznanie príslušenstva v podobe úrokov z omeškania. V tomto smere súd poukazuje na to, že prax súdov sa ustálila na názore, že Občiansky zákonník neumožňuje veriteľovi požadovať vo vzťahu k dlžníkovi príslušenstvo

(úrok z omeškania), v prípade omeškania s platením príslušenstva pohľadávky, ktorý záver vychádza z úvahy, že úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú podľa ust. § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa v zmysle tohto ustanovenia a v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 Občianskeho zákonníka a jeho všeobecného chápania v právnej teórii, rozumie peňažné plnenie (istina), na ktoré má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (za predpokladu, že možno nárokovať sankciu za omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka.

Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká i akcesorický záväzok úrokový; pretrváva len povinnosť uhradiť už úroky vzniknuté do zániku tohto vzťahu. Tento právny názor je plne aplikovateľný aj v prejednávanej veci. Pokiaľ totiž možno príslušenstvo požadovať len z pohľadávky v zmysle § 488 Občianskeho zákonníka; teda ak má veriteľ právo žiadať od dlžníka plnenie vyplývajúce zo záväzkového vzťahu; v prípade náhrady nákladov na uplatnenie pohľadávky, nejde o pohľadávku podľa ust. § 488 Občianskeho zákonníka, ale o príslušenstvo pohľadávky, a preto nastáva obdobná situácia, ako pri nároku na úroky z omeškania z úroku (či už zmluvných alebo zákonných). V ust. § 121 ods. 3 Obč. zák. je príslušenstvo pohľadávky vymedzené kogentným spôsobom, a preto priznanie príslušenstva v podobe úrokov z omeškania z príslušenstva v podobe nákladov spojených s uplatnením pohľadávky nemá oporu v tomto a ani v žiadnom inom ustanovení zákona.

So zreteľom na vyššie uvedené možno zhrnúť, že žalobcom uplatnené úroky z omeškania z nákladov na predbežné prerokovanie nároku nie sú dôvodné a v tejto časti žalobu súd zamietol.

Zároveň priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v príslušnej výške v zmysle § 517 ods. 1,2 OZ, resp. Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v zákonnej výške a to odo dňa 3.3.2014, t.j. odo dňa, ako si uplatnil žalobca, súd mal preukázať, že v tomto čase už uplynula šesťmesačná lehota na vyjadrenie sa k návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobcu.

Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi okrem škody vo výške 775,67 eur aj úroky z omeškania z tejto sumy vo výške 5,25 % p.a. (výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania - §517 ods. 2 OZ a §3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Zb.) od 3.3.2014.

O trovách konania súd rozhodol podľa §142 ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. Nakoľko žalobca bol neúspešný v len nepatrnej časti (tá podľa judikatúry predstavuje spravidla 5 -10 % zo žalovanej sumy, v danom prípade bol navrhovateľ neúspešný len v časti žalovaného príslušenstva, čo nepochybne možno považovať za neúspech len v nepatrnej časti), súd mu priznal plnú náhradu trov konania. V danom prípade trovy konania pozostávali z trov právneho zastúpenia vo výške 332,27 eur bez DPH a náhrada hotových výdavkov bez DPH 319,58 eur nasledovne (podľa vyčíslenia na č.l. 99 spisu):

- prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, §13a ods. 1 písm. a) podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. - 51,45 eur + 8,04 eur (režijný paušál)
- podanie - žalobný návrh zo dňa 6.3.2014 - §13 a ods. 1 písm. c) - 51,45eur + 8,04 eur (režijný paušál)
- podanie - vyjadrenie zo dňa 19.9.2014 - §13 a ods. 1 písm. c) - 51,45 eur + 8,04 eur (režijný paušál)
- účasť na konaní pred súdom - pojednávanie dňa 26.5.2015, § 13 a ods. 1 písm. d) - 51,45 eur + 8,39 eur (režijný paušál)
- účasť na konaní pred súdom - pojednávanie dňa 10.9.2015, § 13 a ods. 1 písm. d) 51,45 eur + 8,39 eur (režijný paušál)
- účasť na konaní pred súdom - vyhlásenie rozhodnutia dňa 24.9.2015, § 13 a ods. 4) 51,45 eur + 8,39 eur (režijný paušál)

Trovy právneho zastúpenia celkom (vrátane režijných paušálov) bez DPH : 332,27 eur.

Cestovné náhrady:

Použitie motorové vozidlo: Škoda Yeti, EČ: PO XXXDO:

Priemerná spotreba: 6,27 lit/100km

Priemerná cena pohonných hmôt 26.5.2015 - 1,409 eur za 1 lit.

priemerná cena pohonných hmôt dňa 10.9.2015 - 1,239 eur za 1 lit.

Počet km: 134 km (Svidník - Prešov a späť)

Cena benzínu 0,09 eur / km

základná náhrada za 1 km jazdy 0,183 eur

dňa 26.5.2015 á 0,28 eur / km - 37,52 eur k čomu prislúcha náhrada za premeškaný čas 5 polhodín á 13,98 eur (§ 17 ods. 1 citovanej vyhlášky) - 69,90 eur

dňa 10.9.2015 á 0,27 eur/ km - 36,18 eur k čomu prislúcha náhrada za premeškaný čas 5 polhodín á 13,98 eur (§ 17 ods. 1 citovanej vyhlášky) - 69,90 eur

dňa 24.9.2015 á 0,27 eur/ km - 36,18 eur k čomu prislúcha náhrada za premeškaný čas 5 polhodín á 13,98 eur (§ 17 ods. 1 citovanej vyhlášky) - 69,90 eur

Náhrada trov celkom (tarifná odmena + režijný paušál + pohonné hmoty + opotrebenie vozidla + strata času) - 651,85 eur

Trovy právneho zastúpenia s DPH: 651,81 eur + 130,37 eur (DPH) = 782,22 eur

K tomu je potrebné pripočítať náhradu za zaplatený súdny poplatok 20 eur, čo spolu predstavuje sumu 802,22 eur.

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.